

การปรับปรุงหอกลั่นแยกส่วนแบบเบดบอร์จสำหรับการแยกอ่อนอุด

ปีการศึกษา 2547

โดย		อาจารย์ที่ปรึกษา
นายธงชัย	เทพศิรินทร์รัตน์	อ.ดร.อุดมชัย จินดิษฐ์
นายนวลด	เพ็ชรวัฒนา	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
นายพรศักดิ์	กานทา	ผศ.ดร.สินศุภा จุ้ยจุลเจิม

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นการปรับปรุงหอกลั่นแยกส่วนแบบเบดบอร์จที่มีอยู่ในภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงหอกลั่นแยกส่วนแบบเบดบอร์จ เพื่อใช้ในการแยกอ่อนอุด แล้วเบรเยนเพิ่มประสิทธิภาพในการกลั่นที่อัตราการป้อนสาร , ความเข้มข้นของอ่อนอุด ณ จุดป้อนสารต่างๆและให้เป็นชุดปฏิบัติการในวิชาปฏิบัติการวิศวกรรมเคมี ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนการปรับปรุงชุดปฏิบัติการการกลั่นและส่วนของการทดลองกลั่นแยกของผสมระหว่างอ่อนอุดกันน้ำ โดยส่วนที่ทำการปรับปรุงนั้นได้แก่ การเปลี่ยนคอลัมน์หอกลั่นแบบเบดบอร์จ จากแก้วเป็นสแตนเลส , เปลี่ยนหน้าอุ่นสารจากเครื่องทำน้ำร้อนขนาด 6,000 วัตต์เป็นหน้าต้มขนาด 3,500 วัตต์, เปลี่ยนวัสดุบรรจุภายในเบด, เพิ่มจุดป้อนสารจาก 1 จุด เป็น 3 จุดและเปลี่ยนอุปกรณ์วัดอุณหภูมิจากเทอร์โมมิเตอร์เป็นเทอร์โมคัปเปิล เป็นต้น ส่วนของการทดลองได้ทำการการกลั่นอ่อนอุดที่ 5%, 10%, และ 20% ด้วยอัตราการป้อนสารที่ 60%, 75%, และ 90% ของประสิทธิภาพปัจจุบัน ณ จุดป้อนสาร 3 จุด ซึ่งจากการทดลองพบว่าค่าความเข้มข้นของผลิตภัณฑ์จะแปรผันตรงกับความเข้มข้นเริ่มต้นของอ่อนอุด, กำลังปั้นและแปรผันกับปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่กลั่นได้ นอกจากนี้ยังพบว่าจุดป้อนสารที่ให้ความบริสุทธิ์ของสารมากที่สุดได้แก่จุดที่ 1 (Bottom feed) ที่เปอร์เซ็นต์อ่อนอุดเริ่มต้น 20% กลั่นได้ 84.5% และจุดป้อนสารที่ให้ความบริสุทธิ์ของสารต่ำที่สุดได้แก่จุดที่ 2 ที่เปอร์เซ็นต์อ่อนอุดเริ่มต้น 5% กลั่นได้ 46% ส่วนจุดที่ 2 ณ เปอร์เซ็นต์อ่อนอุดเริ่มต้น 20% ให้ปริมาณสารผลิตภัณฑ์มากที่สุด คือ 1306 ml/h และจุดที่ 1 ณ เปอร์เซ็นต์อ่อนอุดเริ่มต้น 5% ให้ปริมาณสารผลิตภัณฑ์น้อยที่สุด คือ 311.0 ml/h ในกรณีที่ต้องการทั้งปริมาณและเปอร์เซ็นต์อ่อนอุดที่สูงควรใช้จุดป้อนสารที่ 2 จะคุ้มค่าที่สุด

คำสำคัญ : หอกลั่นแบบเบดบอร์จ, การแยกสาร, การกลั่น